

gøre, havde udtalt sig, vare Grisene døde, og vi havde lidt et Tab paa Millioner, der var uberegneligt. Derfor kan jeg kun udtale en Tak til de højtærede Ministre, fordi de ere saa praktiske og resolute Mænd, at de nok turde betro os, der ogsaa have et Ansvar, at udlevere denne Fosforlevertran til Medlemmerne, hvorved vi kurerede Danmarks Grise. Det er dette, jeg har villet drage frem, for det er Resultater og Kendsgerninger. Denne Klage har nemlig ogsaa berørt mig, og det forekommer mig, at naar Sundhedskollegiet henviser til sin gamle Instruks af 1813 — det kan gerne være, at dette Kollegium maaske er det eneste, der er tilbage fra Enevældens Tid — maa dog alligevel i Følge Grundloven af 5te Juni 1849 Lovgivningsmagten og Administrationen staa over det gamle Kollegium, og hvis de ikke gøre det, er det vist paa Tide at pirre lidt ved den gamle Instruks og se at faa en Medicinallovgivning.

Jeg husker godt, hvorledes et kendt Medlem fra Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk), som sad her i Tinget i 30 Aar, og som gik ved sidste Valg og ikke vilde modtage Genvalg, naar han sad i Finansudvalget og gennemgik Justitsministeriets Budget som Referent, plejede, naar han havde noget, der angik Sundhedskollegiet, at anvende nogle kraftige Udtryk om dette. Jeg tør ikke nævne dem, thi man tør jo ikke i alle Tilfælde sige det samme her i Salen som udenfor, men det ærede Medlem brugte disse Udtryk mange Gange. Han havde et godt Øje til Sundhedskollegiet. Jeg skal heller ikke nægte, at jeg et Par Gange ogsaa har haft Lejlighed til at være mindre vel tilfreds med dets Afgørelser. Det var vistnok i Aaret 1902 eller 1903, at vi paa Bornholm fik en Plan op om at bruge en Del af Sygehuset i Rønne midlertidigt til Tuberkulosepatienter. Af 36 Senge havde de 18 gennemsnitlig staaet tomme i de senere Aar. Fysikus Hansen i Rønne anbefalede varmt dette, Nationalforeningen anbefalede det ogsaa, og Amsraadet tilbød at give 4,500 Kr. til foreløbig Indretning og senere at være med til at betale Underskuddet af Driften. Trods disse Anbefalinger sagde det kgl. Sundhedskollegium Nej, og da havde den højtærede Justitsminister ikke Rygrad nok til at sige Ja. Han sagde Nej og fulgte Sundhedskollegiet. Det er ikke altid, han har gaaet efter sit eget Hoved, den Gang gik han efter Sundhedskollegiets, vort Ønske blev ikke opfyldt, fordi Sundhedskollegiet sagde Nej.

I Fjor, da vi fik en Bevilling paa Finansloven til Anlæg af et Tuberkulosehospital og et Tuberkulosesanatorium i Nordskoven ved Rønne, havde vi ordnet det saaledes, at disse Bygninger bleve anlagte paa den Maade, der passede bedst for os og var billigst. Sundhedskollegiet gjorde den ene Indvending efter den anden og var ved at paalægge os Bestemmelser, som vi syntes vare ganske ejendommelige, som vi ikke kunde forstaa, og som ligeledes vore Læger derovre og Fysikus heller ikke kunde forstaa. Enden paa Historien blev, at efter mange og lange Forhandlinger fik vi ved Justitsministerens Hjælp Sundhedskollegiet til at give os Tilladelsen, saa vi slap over det værste. Jeg har altsaa personlig heller ikke nogen Grund til at elske Sundhedskollegiet for dets Afgørelser.

Jeg har fremført dette som en Retorsion paa en saadan Klage og som Forsvar for Lovgivningsmagten og for os selv, for at det dog skal siges i denne Sal, at denne Klage er der sikkert delte Meninger om. Nu har jeg optaget disse to Punkter, om Sindssygeanstalternes Anlæg og Drift og om Udleveringen af Fosforlevertran til at kurere Grise med. Alt andet, som staar i den alenlange Klage, skal jeg ikke opholde mig ved, det kender jeg ikke til, jeg taler blot om de Spørgsmaal, jeg har Kendskab til, og som jeg kan drage frem, fordi jeg har sat mig ind i dem og ved Besked med dem. Hvis de Herrer skulde have Lyst til at se de originale Tilladelser med Hensyn til Fosforlevertranen, saa ere de her, og hvis De ville se Klagen, saa er den her. Farmaceutisk Tidsskrifts Udtalelse om, at vi kun bruge en Blanding af 1:10,000, er ogsaa her: Materialet ligger til Eftersyn.

Jeg skal saa forlade dette for øvrigt ret interessante Emne og gaa over til de noget mere kedelige og tørre Tal angaaende de forskellige Ændringsforslag, som vi endnu have tilbage. Jeg skal nævne Ændringsforslaget under Nr. 72, Betænkningens Nr. 95, en Bevilling paa 6,570 Kr. til Forøgelse af Patienternes Antal paa Folkesanatoriet i Boserup Skov. Det hedder i Betænkningen, at da Sanatoriet kan optage 152 Patienter i Stedet for først anslaaet 144, vil Forhøjelsen derved blive 6,570 Kr.

I det næste Ændringsforslag Nr. 73, Betænkningen Nr. 96, er der foreslaaet et Tilskud til Tuberkuloseafdelingen ved det ny Sygehus i Ribe; det er i Henhold til